

การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนโดยการชี้แนะสะท้อนคิด

The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching Profession Program by Reflective Coaching

ธีรภัทร โคตรบรรเทา^{1*}

Teerapat Khotbuntao^{1*}

^{1*}หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ; Graduate Diploma in Teaching, Faculty of Education, Northeastern University, Thailand

*Corresponding Author; e-mail : teerapat.kho@neu.ac.th

DOI : 10.65205/jlgisrru.2025.290238

Received : July 6, 2025; Revised : December 16, 2025; Accepted : December 16, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนโดยการชี้แนะสะท้อนคิด และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาวิชาชีพครู หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จำนวน 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน ด้วยวิธีจับสลากเลือก รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยโดยทำการศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (Quasi-Experimental: Pretest-Posttest Control Group) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนโดยการชี้แนะสะท้อนคิด ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) สมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\mu=4.62, \sigma=0.56$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนดำเนินการชี้แนะสะท้อนคิดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.42, \sigma=0.65$) และหลังกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิดเพิ่มขึ้นจาก $\mu=3.42$ เป็น $\mu=4.62$ หรือ ($\Delta=1.20$)

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching

Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(3), 219 - 224.

<https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290238>

2) ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีต่อการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.76, \sigma=0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\mu=4.80, \sigma=0.45$) ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\mu=4.76, \sigma=0.53$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu=4.72, \sigma=0.62$)

คำสำคัญ (Keywords) : การพัฒนา, สมรรถนะวิชาชีพครู, การชี้แนะสะท้อนคิด

Abstract

This research aimed 1) to develop classroom research competency of students in teaching profession program by reflective coaching and 2) to study the satisfaction of students in teaching profession program towards the development of classroom research competency by reflective coaching. The target group consisted of students in Graduate Diploma Program in Teaching Profession, with total number of 15 students obtained by purposive sampling. by drawing lots to select the One-Group Posttest-Only Design. The research instruments included 1) assessment form on classroom research competency of students in teaching profession program by reflective coaching and IOC to 0.60 to 1.00 and reliability for the entire version equal to 0.84 and 2) satisfaction assessment form of students in teaching profession program. The statistics used in the research comprised frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research results were found that:

1) The quality of classroom research competency of co-researchers through reflective coaching process, in overall, was rated at the highest level ($\mu=4.62, \sigma=0.56$) When comparing before reflective coaching process, it was rated at a moderate level ($\mu=3.42, \sigma=0.65$) and after reflective coaching process, it was found that an average score of co-researchers in the experimental group according to classroom research competency assessment was at the highest level, for 15 students or 100%. An average score of co-researchers according to the assessment of classroom research work quality through reflective coaching process was found that it increased by $\mu=3.42$ to $\mu=4.62$ or ($\Delta=1.20$)

2) The satisfaction of students in teaching profession program towards classroom research competency through reflective coaching, in overall, was rated at the highest level ($\mu=4.76, \sigma=0.53$). When considering each aspect, the average values ordering from highest to

the lowest were as follows: the aspect of benefits received ($\mu=4.80, \sigma=0.45$), learning atmosphere ($\mu= 4.76, \sigma=0.53$), and learning management ($\mu=4.72, \sigma=0.62$).

Keywords : Development, Teaching Professional Competency, Reflective Coaching

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันเป็นโลกแห่งยุคข้อมูลสารสนเทศ การศึกษาต้องพัฒนาปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ เพื่อให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในยุคของโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง การศึกษาจึงเป็นปัจจัย ที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาบุคคล การจัดการศึกษาจะต้องสามารถพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถใช้เหตุผลในการคิดแก้ปัญหา ตลอดจนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมนุษย์จำต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถเติบโตเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้มนุษย์ยังจำเป็นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้จากผู้อื่น และมีลักษณะที่ทำให้ผู้คนยินดีที่จะแบ่งปันความรู้ประสบการณ์ตลอดจนหยิบยื่นโอกาสในการเรียนรู้ให้คนสมบัติที่เอื้อต่อการเจริญงอกงามตลอดชีวิตดังกล่าวจำเป็นต้องปลูกฝังและต้องพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง การวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยอาศัยความจริงเชิงตรรกะ (Logical) หรือความจริงเชิงประจักษ์ (Empirical) รวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการของศาสตร์สาขาต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับว่าจะทำให้ได้ความจริง เพื่อตอบปัญหาทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553) ดังนั้นเพื่อให้มนุษย์ทุกคนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหา และเพื่อสร้างสิ่งใหม่จึงจะมีชีวิตอยู่รอดได้นั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้วิจัย เป็นวิถีชีวิตของคนไทยทุกคน เพราะการวิจัยเป็นกระบวนการสร้างความรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) เป็นกระบวนการการวิจัยปฏิบัติการที่มุ่งแก้ปัญหาพัฒนาที่เป็นปัญหาที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นครั้ง ๆ ไป เป็นการวิจัยปัญหาของเด็กในชั้นเรียนของตนเองเพื่อแก้ปัญหา/พัฒนาการเรียนการสอนเฉพาะชั้น ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้กระบวนการวิจัยในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดและเชื่อมั่นว่าการวิจัยจะเป็นตัวจักร ที่สำคัญที่ช่วยก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเช่นเดียวกันกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาทั่วโลกโดยมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนากระบวนการเรียนรู้และพัฒนาเยาวชนเพื่อพัฒนาให้เป็นกำลังคนของประเทศ โดยอาศัยแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครู ที่ต้องจัดทำควบคู่กับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติในการคิดค้นวิธีสอน ผลิตรายหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นทักษะ

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching

Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(3), 219 - 224.

<https://doi.org/10.65205/Jlgisrru.2025.290238>

ที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาสมรรถนะครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ (ยุทธนา ปฐมวรชาติ, 2562)

การชี้แนะสะท้อนคิด (Reflective Coaching) หมายถึง กระบวนการคิดไตร่ตรองทวนสอบ เป็นการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างรอบคอบโดยใช้สติและมีสมาธิ ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้เราได้ทบทวนและสะท้อนการกระทำของตน โดยผ่านกระบวนการพูดหรือเขียน การสะท้อนคิดจึงเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพครู เป็นวิธีที่จะช่วยให้ ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้ รวมทั้งมีการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่เหมาะสมในการ ปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่างๆ ได้ โดยเฉพาะครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ให้คำแนะนำที่ดีแก่ผู้เรียน เพราะการเรียนการสอนโดยใช้การสะท้อนคิด ไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนากระบวนการคิด แต่ยังช่วยพัฒนา ทักษะทางปัญญาของผู้เรียนด้วย ขั้นตอนของการสะท้อนคิด Gibbs ได้เสนอไว้ ประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การบรรยายที่เกิดจากความรู้สึกลูกที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์นั้น ๆ 2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน โดยการสะท้อนการคิดจากการสังเกต ความรู้สึก และการรับรู้ 3) การประเมินวิเคราะห์ประสบการณ์ร่วมกันว่าเป็นไปในทางดีหรือไม่ดี 4) ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์โดยภาพรวม 5) สรุปแนวคิดและวิธีแก้ไขปัญหาร่วมกันโดยใช้เหตุผลประกอบ 6) การวางแผนเพื่อนำไปใช้การสะท้อนคิดเกิดจากตัวผู้เรียนเองที่รับรู้ข้อมูล ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แล้วจึงนำสถานการณ์นั้นมาคิด วิเคราะห์จนเกิดเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง (จารุกิตต์ สายสิงห์, 2568)

จากการสำรวจปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้แบบสอบถาม เกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถสรุปปัญหาของนักศึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู 2 ข้อ คือ 1) นักศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 2) นักศึกษาไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ นักศึกษาวิชาชีพครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครู ได้พัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง ทั้งนี้ ถ้านักศึกษาวิชาชีพครู ไม่ได้รับการฝึกอบรม เสนอแนะช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ทำให้เกิดความไม่มั่นใจที่จะ ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมาไม่ทราบว่าจะปรึกษาใครส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้รู้สึกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยาก และเป็นการเพิ่มภาระให้กับตนเอง จึงไม่อยากทำวิจัยในชั้นเรียน จากปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียน ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อประโยชน์ในด้านการพัฒนาหรือคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการศึกษาและกำหนดวิธีการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ที่เป็นระบบครบวงจร โดยมีการติดตามช่วยเหลือแนะนำ หลังการจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการแต่ละครั้งโดยการดำเนินการครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการสะท้อนคิดโดยใช้เครื่องมือสะท้อนคิดที่หลากหลายเพื่อปรับปรุงการดำเนินการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และทำการประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู ด้าน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนและด้านความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น การวิจัยครั้งนี้นอกจากจะเป็นการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครู ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนและสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพแล้วยังจะทำให้ได้นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อต่อยอดให้เป็นประโยชน์ในการเข้าสู่วิชาชีพครูต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

การทบทวนวรรณกรรมอย่างละเอียด (literature review) นำเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครู

ความหมายของสมรรถนะ

คำว่า สมรรถนะ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Competency มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ McClelland (1975) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผล การปฏิบัติงานในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้สรุปความหมายของสมรรถนะไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในระดับที่สามารถปฏิบัติงานใดงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ/คุณลักษณะที่ตนมีอยู่ ทั้งนี้สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำ ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะเฉพาะของตน มาประยุกต์ใช้ในงานหรือในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จนประสบความสำเร็จ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน การแก้ปัญหาและการดำรงชีวิต

2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ความหมายของสมรรถนะทางวิชาชีพครูหรือสมรรถนะครูนั้นมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ สุริยรัตน์ อาริรักษ์สกุล ก้องโลก (2561) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะทางวิชาชีพครูไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะของครูที่ดี มีความสามารถในการจัดการเรียนการ

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching

Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(3), 219 - 224.

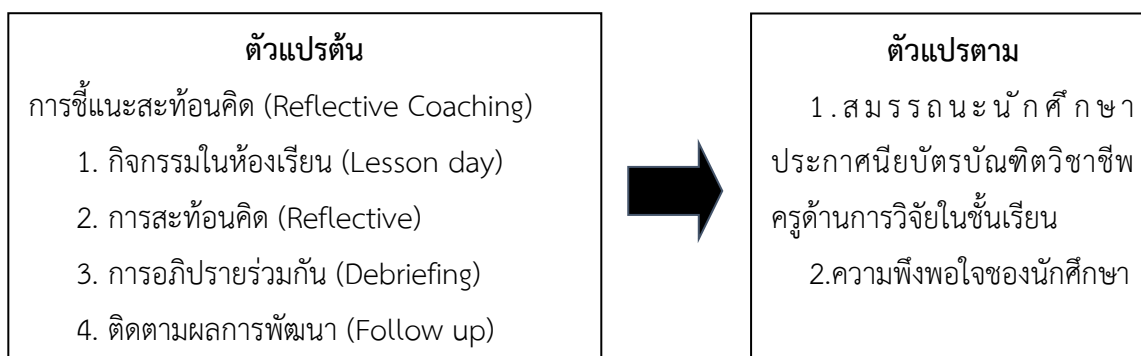
<https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290238>

สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม มีความรู้ เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมทุกระดับ

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หมายถึง คุณลักษณะของครู ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ครูปฏิบัติงานและปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ จนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือลักษณะเฉพาะภายในตัวของบุคคลที่ส่งผลให้สามารถ ปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลงานมีความโดดเด่น เกิดผลงานสูงสุดจนบรรลุ ตามเป้าหมายที่วางไว้

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนโดยการชี้แนะ สะท้อนคิด สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครู หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบ่งกลุ่มอาสาสมัครออกเป็นสอง กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน โดยจับสลากเลือกกลุ่มควบคุมและ กลุ่มทดลอง

2. รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยที่ศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (Quasi-Experimental: Pretest-Posttest Control Group) เป็นแบบแผนการทดลอง (กัญจนา ลินทร์นศิริกุล, 2550) ดังนี้

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยที่ศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนและหลัง (Quasi-Experimental: Pretest-Posttest Control Group)

กลุ่มให้สิ่งทดลอง ทดสอบหลัง

A : ทดลอง (15 คน) X O2

B : ควบคุม (15 คน) - O3

เมื่อ A หมายถึง กลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน ได้รับการชี้แนะสะท้อนคิด 4 ชั้น แล้วประเมินผลหลังการชี้แนะสะท้อนคิดด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

B หมายถึง กลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน ได้รับการบรรยายในชั้นเรียนตามปกติ แล้วประเมินผลหลังการบรรยายในชั้นเรียนด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

X หมายถึง กระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด

O2, O3 หมายถึง การประเมินผลหลังการชี้แนะสะท้อนคิดด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด และ 2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู

4. การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1) แบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด โดยสร้างแบบประเมินฯ ด้านการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 13 ข้อคำถาม และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การวิจัยโดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553) ผลของค่าดัชนีความสอดคล้องพบว่า มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 และตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยศึกษาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การวิจัยผลของค่าดัชนีความสอดคล้องพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์พิจารณาคัดเลือกข้อคำถามจากแบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553) ซึ่งได้ผลคุณภาพของเครื่องมือที่ทดลองใช้ของแบบสอบถามโดยผลการวิเคราะห์ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าตั้งแต่ 0.6-1.0

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching

Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(3), 219 - 224.

<https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290238>

5. การวัดผลและการวิเคราะห์ผลการวิจัย (Outcome Measurement / Data Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างการจัดการเรียนการสอนตามปกติ หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยตั้งกรอบการชี้แนะสะท้อนคิดมาวิเคราะห์ดี ความ และนำมาสรุปผลในรูปของความเรียง และอธิบายความในการแปลผลการวิจัย

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ นำข้อมูลจากแบบประเมินผลการจัดกิจกรรมการชี้แนะสะท้อนคิด ข้อมูลจากแบบประเมินผลการชี้แนะสะท้อนคิดและข้อมูลจากแบบประเมินผลความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และร้อยละ (Percentage) และนำกลับมาเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยและร้อยละเพื่อแปลผล

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด สามารถสรุปได้ดังตารางที่

ตารางที่ 1 สมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิดประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ (N=15)

ข้อ	รายการประเมิน สมรรถนะ	ผู้ร่วมวิจัยกลุ่มทดลอง (N=15)															$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณภาพ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15			
1	ชื่อเรื่องที่วิจัย	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	4.67	5.00	4.67	4.67	5.00	4.67	4.82	0.68	ดีมาก
2	ภูมิหลัง/ความเป็นมา ของ ปัญหา	5.00	4.67	5.00	4.67	4.67	4.56	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67	4.75	0.87	ดีมาก
3	การกำหนดขอบเขตของ การวิจัย	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.33	4.67	4.62	0.34	ดีมาก
4	นิยามศัพท์เฉพาะ	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.53	0.40	ดีมาก
5	เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	4.33	4.67	4.67	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.56	0.55	ดีมาก
6	วิธีการดำเนินการวิจัย	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.53	0.76	ดีมาก
7	นวัตกรรมที่ใช้ในการ แก้ปัญหา	4.67	4.67	5.00	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	5.00	4.67	4.78	0.65	ดีมาก
8	การสร้างและการหา คุณภาพของเครื่องมือ	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.53	0.34	ดีมาก
9	การวิเคราะห์ข้อมูล	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.58	0.40	ดีมาก
10	ผลการวิจัย	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33	4.56	4.33	4.67	4.33	4.51	0.55	ดีมาก

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and**Innovation*, 9(3), 219 - 224. <https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290238>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน สมรรถนะ	ผู้ร่วมวิจัยกลุ่มทดลอง (N=15)															μ	σ	ระดับ คุณภาพ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15			
11	การสรุปผลการวิจัย	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.33	4.55	0.76	ดีมาก
12	การอภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะ	4.67	4.67	4.33	5.00	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	0.65	ดีมาก
13	การอ้างอิง	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	5.00	5.00	4.67	4.67	5.00	4.67	4.78	0.34	ดีมาก
14	ภาคผนวก	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.33	4.53	0.40	ดีมาก
15	สำนวนภาษาข้อความที่ใช้	4.67	4.67	5.00	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	5.00	4.67	4.67	4.67	4.33	4.65	0.55	ดีมาก
16	รูปแบบการจัดพิมพ์	4.67	4.67	4.33	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.33	4.53	0.76	ดีมาก
เฉลี่ยรวม		4.67	4.69	4.54	4.67	4.67	4.51	4.63	4.56	4.54	4.67	4.60	4.64	4.67	4.65	4.58	4.62	0.56	ดีมาก
ระดับคุณภาพ		ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดีมาก		
		มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก			

จากตารางที่ 1 พบว่า สมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\mu=4.62, \sigma=0.56$) และเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างก่อนดำเนินการชี้แนะสะท้อนคิดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.42, \sigma=0.65$) และหลังกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิดเพิ่มขึ้นจาก $\mu=3.42$ เป็น $\mu=4.62$ หรือ ($\Delta=1.20$)

Citation : ชีรภัทร โคตรบรรเทา. (2568). การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนโดยการชี้แนะสะท้อนคิด. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(3), 219- 224.

<https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290168>

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีต่อการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีต่อการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีต่อการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด

ลำดับ	ข้อความ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1.	การจัดกิจกรรมการชี้แนะสะท้อนคิด			
1.1	กิจกรรมปฐมนิเทศการชี้แนะสะท้อนคิด	4.6	0.38	มากที่สุด
1	ความชัดเจนของกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ	4.6	0.79	มากที่สุด
2	มีประโยชน์ต่อการวิชาชีพครู	4.8	0.45	มากที่สุด
1.2	กิจกรรมการบรรยาย			
3	กำหนดการบรรยายมีความชัดเจน	4.6	0.89	มากที่สุด
4	ออกแบบองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาได้	4.8	0.45	มากที่สุด
5	นำองค์ประกอบของแนวทางการสอนสู่การจัดทำโครงร่างฯ ได้ครบถ้วน	4.8	0.65	มากที่สุด
1.3	กิจกรรมบรรยายสู่การปฏิบัติการเขียนโครงร่างฯ			
6	การนำเข้าสู่บทเรียนมีความชัดเจน	4.8	0.45	มากที่สุด
7	มีทักษะพื้นฐานความรู้ครบถ้วน	4.8	0.45	มากที่สุด
1.4	การนำการฝึกปฏิบัติ			
	การทำให้ผู้เรียนนำเสนอโครงร่างงานวิจัย	4.7	0.62	มากที่สุด
	การประเมินโครงร่างงานวิจัยมีความเด่นชัด	4.8	0.44	มากที่สุด
1.5	กิจกรรม Workshop สรุปผล			
รวม		4.76	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีต่อการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.76, \sigma=0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\mu=4.8, \sigma=0.45$) ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\mu=4.76, \sigma=0.53$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu=4.72, \sigma=0.62$)

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching

Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(3), 219 - 224.

<https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290238>

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด ผู้วิจัยนำเสนออภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1) สมรรถนะของนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\mu=4.62, \sigma=0.56$) และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนดำเนินการชี้แนะสะท้อนคิดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.42, \sigma=0.65$) และหลังกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของ นักศึกษาวิชาชีพครู โดยผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิดเพิ่มขึ้นจาก $\mu=3.42$ เป็น $\mu=4.62$ หรือ ($\Delta=1.20$) ซึ่งเป็นผลมาจากการนำเอากระบวนการชี้แนะสะท้อนคิดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้บุคคลเกิดการ เรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะเกิดจากการ รับรู้ ความคาดหวัง ความรู้สึกตนเอง เกี่ยวกับประสบการณ์ แล้วมีการวางแผน หาแนวทางแก้ไขในอนาคต โดยผ่านกระบวนการพูดหรือเขียน การสะท้อนคิดจึงเป็น ทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพครู เป็นวิธีที่จะช่วยให้ ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้ รวมทั้งมีการตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่เหมาะสมในการ ปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่างๆ ได้ โดยเฉพาะครูผู้สอน จะต้องเป็นผู้ให้คำแนะนำที่ดีแก่ผู้เรียน เพราะการเรียนการสอนโดยใช้การสะท้อนคิด ไม่เพียงแต่เป็นการ พัฒนากระบวนการคิด แต่ยังช่วยพัฒนา ทักษะทางปัญญาของผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับศิริพรรณ ศรีธำพล (2566) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครุวิทยาาสตร์ ด้วยกระบวนการ สะท้อนคิดผ่านวิดีโอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ วิทยาาสตร์ของ นักศึกษาครุวิทยาาสตร์ จำนวน 27 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการจัดการ เรียนรู้วิทยาาสตร์ในภาค ปลาย ปีการศึกษา 2562 โดยการศึกษาในเชิงลึกและติดตาม การฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา กับ นักศึกษาครุวิทยาาสตร์จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยคือแบบประเมินสมรรถนะด้านการจัดการ เรียนรู้วิทยาาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ ของนักศึกษา แบบบันทึกการสะท้อนคิดผ่านวิดีโอ แบบ สัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง และเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยร่วมกับสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้นักศึกษาครุมีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการ จัดการเรียนรู้วิทยาาสตร์ที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสะท้อน คิด ผ่านวิดีโอส่งผลให้นักศึกษาครุที่ผ่านการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ส่วนมากเกิดสมรรถนะด้านการ จัดการ เรียนรู้ในระดับดี ในองค์ประกอบความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาาสตร์ ด้านการออกแบบ แผนการจัดการ เรียนรู้และกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้วิทยาาสตร์ สมรรถนะในระดับปานกลาง คือ ด้านเป้าหมายการจัดการ เรียนรู้วิทยาาสตร์และในระดับพอใช้คือ การวัดผลและประเมินผลการ เรียนรู้วิทยาาสตร์

2) ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครู ที่มีต่อการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะ สะท้อนคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.76, \sigma=0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\mu=4.8, \sigma=0.45$) ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\mu=4.76, \sigma=0.53$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu=4.72, \sigma=0.62$) ทั้งนี้การสะท้อนคิดจึงเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพครู เป็นวิธีที่จะช่วยให้ ผู้เรียนมีการเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้สอดคล้องกับ สุทธิพร แท่นทอง, โอนทัย พลเยี่ยมเพชรแสง, อมานัต จันทรวโรจน์ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดออร์ฟ ร่วมกับการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการจัดการตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดออร์ฟร่วมกับการ เรียนรู้แบบสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูและเพื่อศึกษา ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบรายงานความสามารถในการจัดการตนเองสำหรับนักศึกษา ทั้งนี้คณะผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดการเรียนรู้ พัฒนาการเรียนรู้ขึ้น นำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ และนำไปทดลองใช้กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 62 คน เป็นเวลา 20 ชั่วโมง โดยทำการวัดความสามารถด้านการจัดการ ตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1. กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดออร์ฟและการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการตนเอง ประกอบด้วย 1) หลักการเรียนรู้ 3 ประการ ได้แก่ หลักการเรียนรู้ ภายนอกเชื่อมโยงภายใน หลักการเรียนรู้ร่วมกัน และหลักการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง ตนเอง 2) จุดมุ่งหมายของกระบวนการจัดการเรียนรู้คือ เพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันตนเอง ความตระหนักในการอยู่ร่วมกัน การควบคุมตนเอง และการปรองปรองหรือพัฒนาดตนเอง 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็นขั้นสำรวจ ขั้นสร้างผลงานและขั้นจัดแสดง 4) การวัดประเมินผลใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง 2. ความสามารถในการจัดการตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครูหลังเรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ($\mu=4.22, S.D.=1.33$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\mu=3.75, S.D.=1.09$) มีความก้าวหน้าเฉลี่ยร้อยละ 9.40 แต่ต่ำกว่าระดับพึงพอใจที่กำหนดไว้ร้อยละ 25

ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด ผู้วิจัยนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ ดังต่อไปนี้

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ร่วมวิจัย ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด มีการพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างก่อนดำเนินการชี้แนะสะท้อนคิด และหลังกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด โดยกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิดมีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น มีความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีต่อการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด ดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านบรรยากาศในการเรียนและด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching

Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(3), 219 - 224.

<https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290238>

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แนะสะท้อนคิด ผู้วิจัยนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สถานศึกษาควรมีการกำหนดนโยบายและแผนทั้งระยะสั้น และระยะยาวอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพครูด้านการวิจัย รวมถึงการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการวิจัย ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพครู อีกทางหนึ่งด้วย

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีนโยบายและได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของบุคลากรวิชาชีพครูเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนารูปแบบของสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ผ่านกระบวนการชี้แนะสะท้อนคิด ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในทุกมิติ

2.2 ควรศึกษาผลของการบูรณาการสมรรถนะด้านการวิจัยวิชาชีพครูการทบทวนวรรณกรรม และการอ้างอิงในรายวิชาต่าง ๆ ตลอดหลักสูตรการศึกษา เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยของนักศึกษาทั้งหลักสูตร

เอกสารอ้างอิง (References)

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2563, 7 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, 137(ตอนพิเศษ 109ง), 10-14.

จารุภักดิ์ สายสิงห์. (2568). การพัฒนาบอร์ดชีฟสมองกล้องตัวเพื่อการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 5(1), 373-382.

วีรวิชัย เลิศรัตน์อำรุงกุล. (2567). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกมเป็นฐานตามกรอบแนวคิด TPACK เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูและทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 14(4), 246-260.

ยุทธนา ปฐมวรชาติ. (2562). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น: แนวคิดปฏิบัติที่เป็นพื้นฐานสำคัญสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. *บทความวิชาการ*, 5(5), 11-18.

ศิริพรรณ ศรีทาสผล. (2566). การพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูวิทยาศาสตร์ด้วยกระบวนการสะท้อนคิดผ่านวีดิทัศน์. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 17(1), 127-139.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. ประสานการพิมพ์.

Citation : ธีรภัทร โคตรบรรเทา. (2568). การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาวิชาชีพครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนโดยการชี้แนะสะท้อนคิด. *วารสาร*

การบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 9(3), 219- 224. <https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290168>

- สุทธิพร แท่นทอง, โอนทัย พลเยี่ยมเพชรแสง, และ อมานัต จันทรวีโรจน์. (2565). การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดออร์พร่วมกับการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการตนเองของนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 28-43.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *กรอบสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3)*. สกศ.
- สุริรัตน์ อาริรักษ์สกุลก้องโลก. (2562). *ศักยภาพ สมรรถภาพครูและจิตวิญญาณความเป็นครู*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- McClelland, D. C. (1975). *Power: The inner experience* (Vol. 95, pp. 427-429). Irvington Publishers.

Citation : Khotbuntao, T. (2025). The Development of Classroom Research Competency of Students in Teaching

Profession Program by Reflective Coaching. *Journal of Local Governance and Innovation*, 9(3), 219 - 224.

<https://doi.org/10.65205/jlgisrru.2025.290238>

